

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Tatiany Biednikovej v trestnej veci proti obvinenému **J. G. pre prečin výtržníctva** podľa § 364 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. novembra 2009 v Bratislave o dovolaní obvineného zo dňa 29. septembra 2009 proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16. apríla 2009, sp. zn. 2 To 27/2009, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. G. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Partizánskom rozsudkom zo dňa 4. februára 2009, sp. zn. 1T 174/2008, uznal obvineného J. G. za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 7. júla 2008 v čase o 15.45 hod. v P. prišiel ku kríkom na neoznačený pozemok nachádzajúci sa pri miestnej kotolni, kde je futbalové ihrisko, na ktorom v tom čase maloletí chlapci hrali futbal, tu sa obnažil a masturboval na dobu asi 10-tich minút, pričom sa pozeral na skupinu týchto chlapcov vo veku od 8 až 11 rokov, ktorí sa nachádzali na uvedenom futbalovom ihrisku vo vzdialenosti asi 30 metrov od obžalovaného, ktoré konanie pohoršilo maloletých chlapcov ako aj svedka M. L., ktorý išiel v tom čase po hlavnej ceste smerom na sídlisko Š., až k tam nachádzajúcim sa garážam, odkiaľ sledoval obžalovaného a následne privolať na miesto políciu.

Za to bol obvinenému J. G. okresným súdom podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere

8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na podklade odvolania okresného prokurátora a obvineného rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 16. apríla 2009, sp. zn. 2 To 27/2009, tak, že sa v bode I. podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného J. G. za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 7. júla 2008 v čase o 15.45 hod. v P. prišiel na neoznačený pozemok nachádzajúci sa pri miestnej kotolni, kde sa obnažil a masturboval po dobu asi 10-tich minút, pričom sa pozeral na skupinu chlapcov vo veku asi 10 rokov, ktorí sa nachádzali na miestnom futbalovom ihrisku vo vzdialenosti asi 30 metrov od obžalovaného, čo pohoršilo svedka M. L., ktorý išiel v tom čase po hlavnej ceste smerom na sídlisko Š., ktorý následne privolal na miesto políciu.

Za to bol obvinenému podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V bode II. odvolanie obvineného zamietol podľa § 319 Tr. por.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd konštatoval, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodnutiu o vine a treste vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy pre rozhodnutie avšak dospel na základe hodnotenia týchto dôkazov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti k nesprávnemu skutkovému zisteniu, ktoré spočívalo v tom, že do skutkovej vety rozsudku vložil vetu, že konanie obvineného pohoršilo maloletých chlapcov. Krajský súd mal za to, že vykonanými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že obvinený dňa 7. júla 2008 v P. verejne masturboval po dobu asi 10 minút, pričom sa pozeral na skupinu chlapcov vo veku asi 10 rokov, ktorí sa nachádzali vo vzdialenosti asi 30 metrov na futbalovom ihrisku, ktoré konanie pohoršilo svedka M. L., ktorý išiel v tom čase po hlavnej ceste smerom na sídlisko Š. a ktorý následne privolal na miesto políciu.

Krajský súd vychádzal najmä z výpovede svedka M. L., M. B. – policajta, ktorý bol na mieste činu a svedka R. Z., službukonajúceho policajta.

Krajský súd dospel k záveru, že na podklade podaného odvolania okresného prokurátora je potrebné kvalifikovať konanie obvineného iba ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v obžalobe okresného prokurátora v Partizánskom zo dňa 9. septembra 2008, sp. zn. Pv 817/08. Vychádzajúc z týchto záverov potom krajský súd rozhodol spôsobom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Pokiaľ išlo o odvolanie obvineného, na základe vyššie uvedených dôvodov toto zamietol podľa § 319 Tr. por.

Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16. apríla 2009, sp. zn. 2 To 27/09, podal obvinený J. G. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. K. J. dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Obvinený namietal výrok o vine a treste s tým, že svojim konaním nenaplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Predovšetkým nebol naplnený základný pojmový znak objektívnej stránky žalovaného prečinu – spáchanie skutku na mieste verejnosti prístupnom, kde sa spravidla zdržiava viac ľudí. V priebehu dokazovania bolo preukázané, že skutok sa stal na ulici P., nie na ulici J., ktoré je dosť vzdialené od sídliskovej infraštruktúry, v poraste stromčekov a kríkov.

Rovnako svojim konaním nenaplnil pojmový znak vyvolania verejného pohoršenia, keďže súd ustálil, že jeho konanie pohoršilo len svedka M. L..

Vo vzťahu k subjektívnej stránke žalovaného prečinu uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by masturboval v úmysle vyvolať verejné pohoršenie a že by konal v intenciách sexuálneho exhibicionizmu a poukázal v tejto súvislosti na znalecký posudok z odvetvia psychiatrie.

V dôsledku absencie objektívnej i subjektívnej stránky teda nebolo preukázané naplnenie formálnych znakov prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.

Ak by však súd predsa len dospel k záveru, že svojim konaním naplnil formálne všetky znaky žalovaného prečinu, stále by ešte vyvodu trestnej zodpovednosti bránil materiálny korektív obsiahnutý v § 10 ods. 2 Tr. zák.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd ako súd dovolací podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16. apríla 2009, sp. zn. 2 To 27/2009, ako aj v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanoveniach § 10 ods. 2, § 15 ods. 1 Tr. zák. a v § 364 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., a to v neprospech obvineného, ďalej aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Trenčíne, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom, ktorý ho považoval za nedôvodné s tým, že o naplnenie znaku verejného pohoršenia ide aj vtedy, ak pohoršenie bolo vyvolané na mieste verejnosti prístupnom. K otázke materiálneho korektívu, ktorý je obsiahnutý v ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zák. uviedol, že ide o prečin, pretože vzhľadom na okolnosti uvedené v § 10 ods. 2 Tr. zák. je jeho závažnosť vyššia ako nepatrná. Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného J. G. podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. K. J. odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd skúmať ani meniť nemôže.

V rozsudku krajského súdu popísanému skutku zodpovedá právny záver vyjadrený v právnom posúdenom skutku ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.

S týmto záverom sa stotožňuje aj Najvyšší súd. Obvinený sa prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. dopustil tým, že na mieste verejnosti prístupnom vyvolal verejné pohoršenie vykonaním sexuálneho exhibicionizmu a iných patologických sexuálnych praktík.

Miestom verejne prístupným sa rozumie miesto, na ktoré má prístup široký okruh ľudí, takže výtržnosť môžu postrehnúť viacerí ľudia.

Prístupnosťou sa rozumie možnosť vidieť a počuť prejav páchatel'a.

Verejné pohoršenie je také vnímanie konania páchatel'a, ktoré je v príkrom rozpore so zásadami morálky, etiky a spolunažívania medzi občanmi a u skupiny ľudí vyvoláva vážne morálne odsúdenie a pohoršenie.

Obvinený na neohraničenom pozemku na mieste pri kotolni sa obnažil a masturboval po dobu desiatich minút, pričom sa pozeral na skupinu chlapcov vo veku asi desiatich rokov, ktorí sa nachádzali na miestnom futbalovom ihrisku vo vzdialenosti asi 30 metrov od obvineného, čo pohoršilo svedka M. L., ktorý išiel po hlavnej ceste smerom na sídlisko Š. a ktorý následne privolať políciu.

K námietke dovolateľa v tom smere, že vyvodu trestnej zodpovednosti bráni materiálny korektív uvedený v § 10 ods. 2 Tr. zák., treba uviesť, že spôsob vykonania činu, okolnosti za ktorých bol spáchaný, miera zavinenia a pohnútky páchatel'a a následky jeho konania nemožno z hľadiska závažnosti hodnotiť ako nepatrnú, ale stupeň závažnosti po vyhodnotení vyššie uvedených kritérií je vyšší ako nepatrný a konanie obvineného treba definovať ako prečin.

Z rozhodnutia krajského súdu tak zo zistených skutkových okolností ako aj z rozhodnutia ako celku vyplýva, že právna kvalifikácia skutku ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. je správna. Ide o úmyselný trestný čin, pričom obvinený vychádzajúc zo skutkových zistení vedel, že svojim konaním môže spôsobom uvedeným v zákone porušiť alebo ohroziť chránený záujem a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený. (§ 15 písm. b/ Tr. zák.).

Z uvedených dôvodov vyplýva, že rozhodnutie napadnuté obvineným J. G. nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku, ani na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení, a preto ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na neverejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. G. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

Bratislave 18. novembra 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Tatiana Biedniková

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová